

ници, што са паднали честно на бой. Тия сѣнки правятъ боеве помежду си, ядѣтъ единъ гликъ, който никога не се свѣршова, и пиятъ пиво, което ги служатъ едни хубави райски моми *валкири*. Германци ти, както и други ти народи, вѣровали врачование то; тии мислили, че дарба та за прѣдказование на бѣдността та, дадена на жени ти; затова тии имали особни жрѣци, които само врачовали различно: хвърляли жребѣ, гледали по течение то на кръвъ та отъ животни ти, што се принасели жрѣтва и т. н.

Германци ти се дѣлили на много племена, независима едно отъ друго (Хати, Херуски, Квади, Маркомани и т. н.). Нѣ когато настанало врѣме да се биятъ съ Римляне ти, тия племена зели да се събиратъ заедно, и малко по малко образovali нѣколко силни народи. Тия били: *Франки* на долно то течение на Рейнъ, *Алемани* на югъ отъ Франки ти, *Сакси* въ сѣверна Германия, и по-нататкъ *Лангобарди*, *Вандали*, *Бургунди* и пр. Най-источний народъ били *Готи*, които се подраздѣляли на Источни и Западни Готи. Готи ти покорили близосѣдни ти народи Славяне и Фини, и владѣли отъ срѣдний Дунавъ до сами ти брѣгове на Донъ. Нѣ ги испѣдилъ оттамъ единъ дивъ народъ *Хуни*, който дошълъ отъ къдѣ Волга.

Навлизание то на тия диваци въ Европа било начало на **Голѣмо то Прѣселение на народи ти.**

Навѣрно не се знае отъ какво племе са били Хуни ти. Тии били чергаре по равништа та при Каспийско море, отъ дѣто въ втора та половина на IV вѣкъ слѣдъ Хр. подъ войводство то на много князове минали въ Европа съ тѣхни ти колиби и стада. Тѣхна та грозота и лютость страшно уплашили европейски ти народи. Хуни ти имали късь бой съ здрава направа, мурга кожа, сплесканъ носъ и малки очи; тии се видѣли на Европейци ти като дяволи. Хуни ти не отсѣдали отъ грозни ти си, нѣ ятки и бързи коние; дѣнѣ и ноштѣ живѣли на коние, на тѣхъ яли, пили